

**Megátkozott ember
(Radics Béla)**

Egyre csak halkul a lépted
Nincs, aki várja, hogy értsed
Nincs, aki kérje, hogy hívjad
És aki volt, az is elhagy

Indulsz és elfogy a lépted
Megállsz, mert nincs hova érned
Voltál, akit vártak lehunytt szemmel
És most te lettél a megátkozott ember

Aki csak vár és remél, mégis szótlanul él
Ha szólítják, szólni már nem mer
Aki csak vár, és remél, mégis szótlanul él
Igen: ez a megátkozott ember

Egy asszony megszólított a mélyben
Hé, jöjj el az árnyékba értem
Én mentem, hogy legyen miben hinnem
És így jöttem vissza összetörten

Testvérem, ne kérdezd meg tőlem
Hogy miért törött össze a szívem
Úgy volt, hogy kifosztottak engem
És én lettem a megátkozott ember

Aki csak vár és remél...

Versenyt futottál a széllel
És eljöttél hozzám egy éjjel
Azt mondtad, hogy jég hullt a napból
És nincsen menekvés az örök fagytól

Én láttam, hogy tönkretettek téged
És tudom, hogy miért féj a szíved
Szeretlek a legjobb szerelemmel
Hogy ne légy többé megátkozott ember

Aki csak vár és remél...